

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252802212528.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

De fleste af dem syntes det var komisk at se mig som Professor. Jeg havde jo aldrig staaet paa et Kateder og kunde altsaa ikke med nogen Ret henregnes til den Del af Menneskeheden som man paa Universiteterne kalder Akademikere. Hvis Pedanter skal være de rette til at vurdere Studierne, og hvis vi skal følge deres Fastsættelser af Lærdommens Pris, saa maa jeg indrømme at jeg er faldet paa et Svin og har glemt min Latin, for hvis jeg gik op til Filosofikum vilde jeg dumpe med et Brag. Jeg kunde nok stille en Syllogisme op, men jeg vilde ikke ane hvilken Type den tilhørte. Jeg har ganske vist hørt at der findes noget som hedder Instrumentalfilosofi, og at Logik og Metafysik dér regerer som Pedanternes Skytsgudinder; men dem har jeg aldrig staaet i noget som helst Forhold til. Jeg maa ærligt tilstaa at jeg endnu den Dag i Dag ikke ved hvor mange Prædikamenter og hvor mange Prædikabilier Fru Logica kan bringe i Felten i Krigstilfælde, hvad Slags Krigslist og Maskiner man bruger til at nedkæmpe Katedre, og hvilket Skyts man bruger til at nedlægge en Præses. Jeg har tit tænkt paa at ofre et Par Dage paa disse Problemer, men Vorherre har endnu ikke undet mig Tid til det. Men lad det endelig blive mellem os. Jeg er bange for at blive til Grin for Pedanterne, hvis de faar at vide i hvilket Vankundighedens Mørke jeg befinder mig. Jeg kender ikke det mindste til Instrumentalfilosofien, bortset fra at jeg er ganske god til Instrumentalmusik, og det kan da med lidt god Vilje komme ud paa ét. Men nu vil jeg 62 ikke snakke mere om det. Dels kan man jo ikke diskutere om Smagen, og dels vil jeg ikke forstyrre de Cirkler som visse Folks Tanker bevæger sig i. For min Skyld maa det gerne være et Spørgsmaal om én der ikke kender til dette Fag bør kunne udnævnes til Professor eller ej. Men det er dog hævet over enhver Diskussion at jeg er Professor, og at de der maaler det videnskabelige Arbejde med en anden Alen end Pedanterne, der kun beskæftiger sig med Ord og elsker tomt Skvalder, mener at jeg er god nok til mit Embede. Men med den nye Herlighed fulgte der nye Ulykker, for mit nye Arbejdes Karakter medførte at jeg maatte optræde i temmelig flot Stil. Det bliver éns Værdighed ganske vist ikke større af, men det pynter alt sammen. Paa den Maade blev jeg tvunget til at ændre min Livsførelse. Jeg syntes ikke det passede sig for en Professor at tjene Penge ved Jobs af den Slags jeg som Privatlærer havde paataget mig for at holde Sulten fra Døren.